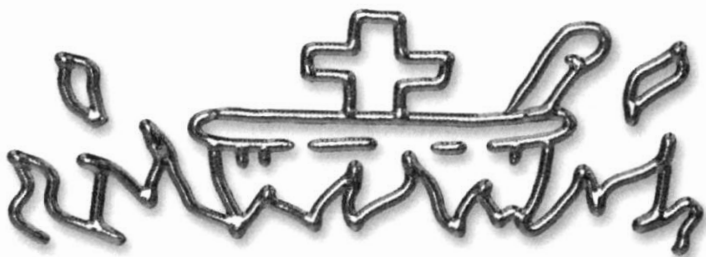

KRISTUS I SMELTEDIGELEN

Bakgrunnsstoff *Matt 2,1-18; 27,51.52; Luk 2,7.22-24; 22,41-44; Joh 8,58.59; Rom 6,23; Tit 1,2.*

Minnevers **“Og ved den niende time ropte Jesus med høy røst: ‘Elí, Elí, lemá sabaktáni?’ Det betyr: ‘Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?’” (Matt 27,46).**

Når vi ser på lidelsens problem, dukker spørsmålet opp: Hvordan oppstod synd og lidelse? Gud har åpenbart svaret for oss: De oppstod fordi skapninger med en fri vilje misbrukte den friheten Gud hadde gitt dem. Dette reiser enda et spørsmål: Visste Gud på forhånd at de ville falle i synd? Ja, men han må ha ment at det var “verdt sjansen”, som C. S. Lewis skrev det.

Verd sjansen? For hvem? For oss, mens Gud sitter på sin trone i himmelen? Ikke helt. Alle intelligente veseners frihet var så viktig for Gud at han i stedet for å nekte oss friheten selv bar størstedelen av den lidelsen som ble følgen av denne friheten. Og denne lidelsen kan vi betrakte i Jesu liv og død, han som ved å lide i menneskelig skikkelse har knyttet bånd mellom himmel og jord som vil bestå gjennom evigheten.

Ukeoversikt **Hva led Kristus i vårt sted? Hva kan vi lære av hans lidelse?**

SØNDAG**Den første tiden**

Skriften avslører lite om Jesu første år. Men noen vers gir oss enkelte opplysninger om den verden som Frelseren trådte inn i.

Les Luk 2,7.22-24 (se også 3 Mos 12,6-8) og Matteus 2,1-18. Hva får vi vite som kan si oss noe om hva slags liv Jesus ble født inn i?

Jesus var naturligvis ikke den første som fikk oppleve fattigdom eller at andre forsøkte å ta deres liv, allerede i ung alder. Men det er noe annet som gjør at vi forstår hvor enestående Jesu lidelse var fra en tidlig alder.

Les Joh 1,46. Hvordan gir dette oss en bedre forståelse av de lidelsene som den unge Jesus måtte utholde?

Bortsett fra Adam og Eva i tiden før syndefallet er Jesus det eneste syndfrie mennesket som noen gang har levd. I sin renhet var han omgitt av en syndig verden. Det må ha vært den reneste tortur, også da han var barn, for en ren sjel å være i stadig kontakt med synd. Selv vi, som er herdet på grunn av synden, krymper oss ofte ved tanken på synd og ondskap som vi synes er frastøtende. Tenk deg da hvordan det må ha vært for Jesus, som ikke var det minste smittet av synd. Tenk på den krasse motsetningen mellom ham og andre rundt ham på dette området. Det må ha vært helt grusomt for ham.

Til ettertanke **Spør deg selv: Hvor følsom er jeg for den synden som omgir oss? Plager den meg, eller har jeg vennet meg til den? Hvis du har vennet deg til den, skyldes det i så fall det du leser, ser på eller til og med gjør? Tenk over saken.**

MANDAG

Ringeaktet og forlatt av mennesker

Les disse tekstene og ha hele tiden klart for deg at Jesus var Gud, himmelens og jordens skaper, og at han kom for å gi sitt liv som et offer for hele verdens synd. (*Matt 12,22-24; Luk 4,21-30; Joh 8,58.59*). Hvordan gir disse tekstene oss innsikt i de lidelsene Jesus stod overfor?

Både lederne og vanlige folk misforstod stadig Jesu liv, gjerning og lære, så han ble forkastet og hatet av dem han kom for å frelse. På en måte må det ha vært som når en forelder ser at et trassig barn trenger hjelp, men selv om forelderen vil gjøre alt for sitt barn, blir hun avvist av barnet som håner henne og avviser den som kanskje er den eneste som kan redde det fra undergangen. Det var det Jesus opplevde da han var her i verden. Det må ha vært grusomt for ham.

Les Matt 23,37. Hvordan følte det for Jesus å bli forkastet? Når du leser dette, bør du spørre deg selv: "Var det seg selv han synes synd på [slik vi ofte gjør når vi blir avvist], eller var det på grunn av noe annet?" I tilfelle det var for noe annet, hva da?

Vi har alltid opplevd smerten ved å bli avvist, og kanskje var vår smerte av samme slag som den Jesus opplevde fordi den var uselvisk: Vi hadde det vondt, ikke fordi vi ble forkastet, men på grunn av det forkastelsen ville innebære for den som forkastet deg (kanskje en som betyr noe for deg og som ikke vil ta imot frelsen i Jesus). Men tenk deg hvordan det må ha vært for Jesus, som var helt klar over hva han skulle gjennomgå for å frelse

dem samtidig som han visste hva følgene av å avvise ham ville bli. “Det var på grunn av sin uskyld at han [Jesus] så sterkt følte Satans angrep” – *Selected Messages*, bind 3, side 129.

Til ettertanke **Hva kan du lære av Jesus så du lettere kan takle den smerten som følger med å bli avvist? Hva viser hans eksempel deg? Hvordan kan du anvende det i ditt eget liv?**

TIRSDAG

Jesus i Getsemane

“Og han sa til dem: ‘Min sjel er tynget til døden av sorg. Bli her og våk!’” (Mark 14,34).

Ingenting av det Jesus led i sine 33 år på jorden kan sammenlignes med det han skulle bli utsatt for de siste timene før korset. Fra evighet av var Jesu offer for verdens synd planlagt (*Ef 1,1-4; 2 Tim 1,8.9; Tit 1,1.2*), og nå skulle det skje.

Hva lærer vi om Jesu lidelse i Getsemane av disse tekstene? Matt 26,39; Mark 14,33-36; Luk 22,41-44.

“Han gikk et lite stykke bort fra dem, men ikke lenger enn at de både kunne se og høre ham. Der falt han utstrakt til jorden. Han følte at synden ville skille ham fra hans Far. Avgrunnen var så bred, så svart og så dyp at den fikk ham til å gyse. Han måtte ikke gjøre bruk av sin guddomsrett for å unngå denne sjeleangsten. Som menneske måtte han lide følgene av menneskets synd, og han måtte holde ut Guds vrede overfor overtredelse.

Jesus var nå i en situasjon helt forskjellig fra den han tidligere hadde vært i. Hans lidelser kan best beskrives med profetens ord: “Sverd, våkn opp mot min hyrde, mot mannen som står

meg nær, lyder ordet fra Herren, Allhærs Gud.” Som stedfortreder og borgsmann for det syndige menneske led han under Guds rettferdighet. Han så hva rettferdighet betydde. Hittil hadde han vært i forbønn for andre. Nå lengtet han etter selv å ha en forbeder.” – *Alfa og Omega*, bind 5, side 236 (DA:686).

Til ettertanke Tenk over det som skjedde med Jesus i Getsemane. Allerede her begynte verdens synd å tynde ham. Prøv å forestille deg hvordan det må ha vært. Aldri før har noe menneske måttet gjennomgå noe slikt. Hva lærer vi her om Guds kjærlighet til oss? Hvordan kan dette gi deg håp?

ONSDAG

Den korsfestede Gud

Korsfestelse var en av de grusomste måtene romerne kunne straffe et menneske på. Det ble betraktet som den verste måten å dø på. Det var fryktelig for hvem som helst å dø slik, for ikke å snakke om Guds Sønn! Vi må aldri glemme at Jesus kom som menneske. Den fysiske smerten må ha vært uutholdelig, med slag, pisking, nagler som ble hamret inn i hans hender og føtter, den grusomme vekten av hans egen kropp som rev og slet i sårene. Det var fælt, selv for de verste forbryterne. Tenk da bare hvor urettferdig det var at Jesus, som var uskyldig, skulle få en slik skjebne.

Men vi vet at Jesu fysiske lidelser var små sammenlignet med det som virkelig skjedde. Dette var noe mer enn et uskyldig menneske som ble fratatt livet.

Hva skjedde ved Jesu død som viste at det dreide seg om noe mer enn de fleste den gang forstod? Hva kan vi lese ut av hver av disse hendelsene som kan vise oss hva som skjedde der?

Matt 27,45 _____

Matt 27,51.52

Mark 15,38

Det er tydelig at det skjedde noe mer her enn at et uskyldig menneske ble drept. Ifølge Guds ord var det Guds vrede over synden som rammet Jesus. På korset var det ikke syndige menneskers urettferdige harme Jesus opplevde, men en rettferdig Guds rettferdige harme mot synd, hele verdens synd. Slik led Jesus noe som var mørkere, dypere og mer grusomt enn alt det mennesker noen gang ville kunne oppleve.

Til ettertanke **Hvordan kan du finne håp og trøst i dette at Jesus led for deg på korset i de prøvelsene du selv står overfor?**

TORSDAG

Den lidende Gud

Vi kan like godt venne oss til det: Så lenge vi er her i verden kommer vi til å lide. Det er vår skjebne som falne mennesker. Det er ingenting i Bibelen som har lovt oss noe annet. Tvert imot...

Hva kan disse tekstene lære oss om dette emnet? Apg 14,22; Fil 1,29; 2 Tim 3,12.

Men midt i all lidelsen er det to ting vi må huske.

For det første at Jesus, som er vår Herre, har lidd mer enn

noen av oss noensinne ville kunne lide. På korset bar han våre smerter (*Jes 53,4*); det vi bare kjenner som enkeltmennesker, led han på vegne av alle. Han som var syndfri, ble “synd for oss” (*2 Kor 5,21*) og led på en måte som vi, som er syndige mennesker, ikke kan fatte.

For det andre bør vi når vi lider huske følgene av Jesu lidelser, altså det vi er blitt lovt på grunn av det Jesus gjorde for oss.

Les Joh 10,28; Rom 6,23; Tit 1,2, og I Joh 2,25. Hva er vi lovt?

Vi må kanskje også lide, men takket være Jesus og at han i seg selv bar straffen for vår synd, takket være evangeliets sannhet – at vi kan være fullkomne i ham her og nå – så har vi løftet om evig liv. Vi har fått løftet om at på grunn av det Jesus har gjort, på grunn av at han levde et helt og fullt ut fullkomment liv og gav et fullkomment offer, så er vårt liv her, som er så fullt av smerte, skuffelse og tap, ikke mer enn et øyeblikk, et glimt, sammenlignet med den evigheten vi har i vente, en evighet i en ny himmel og en ny jord, en som er uten synd, lidelse og død. Og alt dette har vi fått løfte og forsikring om på grunn av Jesus og den smeltedigelen han gjennomgikk så han en dag, som snart kommer, “etter all sin møyе og sjelenød skal ... se lys og mettes” (*Jes 53,11*).

FREDAG

Videre studium

Alfa og Omega, bind 5, side 234-247 (DA:685-697) og 295-312 (DA:741-757).

“Tre ganger har han bedt denne bønnen. Tre ganger har det menneskelige i ham veket tilbake for det siste, avgjørende offer. Men nå dukker menneskeslektens historie opp for verdens gjen-

løser. Han ser at lovens overtredere må omkomme hvis de blir overlatt til seg selv. Han ser menneskets hjelpeløshet. Han ser syndens makt. En fortapt verdens lidelser og elendighet viser seg for ham. Han ser den skjebne som truer den, og han treffer sin beslutning. Han vil frelse menneskene, hva det enn skal koste ham selv. Han tar imot bloddåpen for at millioner som holder på å gå fortapt, kan få evig liv. Han har forlatt himmelen, der alt er renhet, lykke og herlighet, for å frelse det ene fortapte får, den eneste verden som er falt i synd. Han vil ikke vike unna sin misjon. Han vil bli forsoneren for en slekt som har valgt å synde. Nå er hans bønn bare preget av underkastelse. ‘Kan ikke dette beger gå meg forbi, men må jeg drikke det, så la din vilje skje.’” – *Alfa og Omega*, bind 5, side 241 (DA:690)

Spørsmål til drøftelse

1. **Hvordan kan det hjelpe oss i vår egen lidelse at vi vet at Gud selv, i Jesus, led mer enn noen av oss noen gang vil kunne lide? Hva bør Jesu lidelser på våre vegne bety for oss? Hvilken trøst kan vi hente i denne utrolige sannheten? Ha disse ordene i tanke mens dere tenker over hva dere skal si: “All den lidelsen som er en følge av synden, ble tømt ut i Guds syndfrie Sønns bryst.” – *Selected Message*, bok 3, side 129.**
3. **Se sammen på de av Kristi lidelser som er behandlet i denne ukens studium. Hvilke smeltedigler kom Jesus til? Hvordan minner de om våre egne; hvordan skiller de seg ut fra våre? Hva kan vi lære av hans måte å takle disse utfordringene på som kan være til hjelp i våre egne smeltedigler?**
4. **Hva er noen av dine kjæreste løfter fra Bibelen, løfter som dere kan klynge dere til når sorg og lidelse rammer? Skriv dem ned, gjør krav på dem og del dem med de andre i gruppen.**
5. **Skriv et kort sammendrag der du fremhever det du først og fremst har fått ut av dette kvartalets studium. Hvilke spørsmål fikk du svar på? Hva er ennå uklart? Hvordan kan vi hjelpe hverandre med disse sakene som ennå er så vanskelige for oss?**